

Publicerad 2019-12-13 10:04 av Kjell Damstedt

Dags att vakna.

Du lille Coccinellidae.

347.Kjells tankesmedja.Jag ordförförare.20191213.

Du lilla Coccinellidae.

Se vår lilla kära nyckelpiga, så röd och fin med svarta prickar,
se vår Coccinellidae hur den söker och bladlössen slickar.

Så liten, så energisk där den flyger och städar upp i vår natur,
i vinterkyla går de till vila i stora grupper, tusentals djur.

Så små, så sköra, så vackra, de med de vackraste ögon blickar.
men titta noga, hur deras ögon oroligt om miljön svagt nickar.

Tänk utan vår nyckelpiga försvinner det mesta av våra skördar,
vi måste förstå att våra gifter för ohyra nyckelpigan mördar.

Se vår lilla kära nyckelpiga, där den flyger med skira vingar,
den rensar rent från ohyra där den oansenligt själv sig svingar.

Så vacker, så livsviktig för oss alla för livet på vår jord,
han surrar ständigt, han vår vän söker ständigt nya bord.

Vad gör vi människor, vi mördar dem i tusental varje dag,
ändå är sanningen att de är oss alla varje dag till behag.

Han försöker ständigt att för oss skapa en livsviktig miljö,
han springer på den lilla skogs stigen, söker löss bland frö.

Se vår lilla kära nyckelpiga, jag människa kan inte längre tåla,
varför gör vi dem så illa, när de hela tiden för oss kriga.

Vi trampar på dem där vi går, vi sprutar gift på deras mat,
de här lössen på våra grödor måste bort säger vi kavat.

De surrar runt omkring, äter småkryp för att de vill oss väl,
vi tror de där små krypen med prickar inte har någon skäl.

Vad händer den dag vi fått som vi vill med allt vårt gift,
är det bara Nyckelpigan som kan inse att allt en är en grift.

Du lilla Coccinellidae som idag finns över hela vår jord,
du vackra röda vän med svart prickar som far runt vårt bord.

Du far över hav på egna vingar utan att skada vår miljö,
du rensar rent från ohyra vid strandens ängar och minsta sjö.

Hela ditt liv du sliter, gör vad du kan för att hjälpa till,
Men ingen ser dig knappt i ditt slit, du är aldrig still.

Vi människor kallar det du gör för, otack är världens lön,
Ditt finstämda surr på vår jordyta gör att ingen hör din bön.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kjell Damstedt med Poeter.se id #43356 innehar upphovsrätten